

Cal botar als autonomistes de la Ciutadella

written by Jaume Gras i Bartrolí | 10 de maig de 2024

Som a poques hores abans d'unes noves eleccions regionals. Vulguem o no, ens agradi o no, ens diguin el que ens diguin els nostres, aquestes són unes eleccions regionals perquè Catalunya, per la Corona i també pels autonomistes adaptatius, és una regió que només es diferencia de Múrcia i Extremadura perquè celebrem Sant Esteve i el Dilluns de Pasqua, perquè en la nostra autonomia, una més de la pila, el seu cap pot decidir quan organitzar la festa de la democràcia regional i, sobretot, perquè cada any se'n van cap a Madrid més de 20 milions d'euros de l'esforç fiscal gràcies a la col·laboració de fet de tota la bancada que seu a l'antiga fortalesa de la Ciutadella.

Els autonomistes també són els que, any rere any, aproven pressupostos amb qui ni els compleix i quan convé els fot a la presó. De bon rotllo, això sí, perquè tant la desinfecció com el 155 tot era de bon rotllo progressista.

També ens diferenciem d'altres regions pel sou que cobren els nostres polítics que és de campionat. A l'Espanya eterna això tant els hi fa perquè aquests són diners dels catalans que ja ens els han tornat després de la pessigada solidària i en aquest negociat sí que existeix la sobirania salarial. I també ens diferenciem perquè som els únics que paguem l'impost de successions que és **una imposició, diuen, progressista!** Ja ho veieu que fantàstic és ser català autonomista.

També ens diferenciem per la pompa fàtua i simbòlica, sobretot simbòlica i sentimental, que des de l'interior –la petita cort de l'interior– es dona als càrrecs per fer veure als indígenes les fantasies que els del govern regional ni creuen ni defensen. Per fer veure el que no som, per què som Espanya

de dalt a baix segons la *Constitución* que van demanar la majoria d'ells que aprovéssim. Un seguit de circumstàncies ben suggerents per no votar-los mai més com ja vàrem fer a les darreres eleccions. Mai més. **Per botar-los, això sí del Parlament de la Ciutadella.**

Fa pocs dies vaig rebre un vídeo per les xarxes que mostrava l'estació de França inundada, després de caure deu litres d'aigua per metro quadrat durant les pluges del passat Diumenge de Pasqua. Feia molta pena veure com plovia a l'interior de l'edifici, un símbol de la ciutat i ara cap a la ruïna tot i que és un equipament en actiu.

Inundada per culpa d'una pluja de broma perquè el sostre, senzillament, està ben foradat. Aviat hi entraran els okupes com hi entren a tants edificis bruts i abandonats que hi ha a la ciutat i a tot el país. La desídia i *sanfason* dels autonomistes han convertit Catalunya en un gran suburbi. Un suburbi de Madrid mentre alguns encara ens parlen, cínicament, del nostre esperit europeu. Quina broma!

Feia molta pena veure com plovia a l'interior de l'estació de França, com fa pena anar-hi ara personalment i observar com un edifici tan important es troba tan abandonat i en estat de deixadesa com ho està una part considerable de la capital i del país. Si sortiu de l'estació podreu fer fàcilment una petita ruta de la pena. Veureu com es troba també l'antic edifici del govern civil, un palau del segle XVIII. O l'edifici gòtic de la Llotja de Mar, seu del consolat de Mar, una institució ben singular que serviria per lluir-la. També fa molta llàstima. Tampoc no els hi fa res tenir-la com la tenen. L'autonomisme i els autonomistes han socialitzat la deixadesa. Un país de deixats. Repeteixo: tan europeus i *progres* que ens dèiem a nosaltres mateixos cada dos per tres... *La feina ben feta no té frontera*, o el *Barcelona posa't maca* era només fum. La retòrica de sempre *dels quiero y no puedo*.

Per a molta gent, això de l'estació de França i la deixadesa

olímpica els semblarà una anècdota o diran que és un *affaire* local. Municipal. O que és culpa de Madrid perquè ens escanya. Diran que la culpa que Barcelona estigui farcida de grafits i bruta, molt bruta, és culpa directa de la Corona i no és cert. L'Estat espanyol és el responsable directe del furt diari de 60 milions d'euros i de moltes coses més, però no de la brutícia de bona part del país. Com no ho és, la Corona, de la netedat de casa meva.

Desperteu-vos! Si el país es troba deixat és perquè tant els hi fa o perquè tenen una relació massa laxa amb la brutícia i la socialitzen, que és una posició que ens correspon perquè tenen una mirada de suburbi.

Això de compartimentar el territori en administracions els hi va rodó als autonomistes perquè els permet evadir-se dels problemes elementals i de la mirada integral de la nació. La qüestió nacional –la folklòrica– la despatxen de tant en tant i se la reserven sobretot per l'11 de setembre, un cop l'any i, és clar, durant la festa de la democràcia, per les eleccions, que és quan algú treu pit. Cada cop menys perquè tots ja sabem que fa anys que han fet figa.

Pot ser una anècdota, però és una referència ben vàlida i reforça la percepció que tenim sobre la magnitud de la tragèdia. **Som els pitjors d'Espanya en matèria educativa**, ciutats i barris enormes amb un urbanisme d'aroma magrebí, geografia ben deixada i bruta, totes les grans empreses liquidades, absorbides o desplaçades del país, una part de la història de la Franja furtada i ells tan frescos i Catalunya farcida de nouvinguts que fan que la llengua pròpia, a l'àrea metropolitana, no la parli ni l'apuntador. I això que pels autonomistes per ser català només cal dir *Bon dia* i era la principal, o gairebé única, insígnia nacional. Doncs la llengua ja és a l'UCI. Res!

Quin és el balanç de l'autonomisme després de 45 anys de corresponsabilitat? Quin ha estat l'actuació dels responsables

de la *kermesse* del procés després del 1r d'octubre? Ja ho heu vist. Suburbialitzar els mitjans de comunicació públics, derruir la immersió lingüística i minoritzar encara més a tota màquina la catalanitat, el que exigien els del 155. Sempre efectius, sempre obedients.

El resultat a llarg termini ha estat desastrós. Ha estat curt, calamitós i poc educatiu. El comportament després de la bufonada, un insult. L'autonomia ha estat letal per a Catalunya i els autonomistes han estat els seus *comanders* a canvi de pessigar en el pressupost regional.

Aquest règim no ens convé i cal canviar els *conduktors* tan sobrevalorats a tots els nivells. **La millor manera de fer-ho és no votar-los mai més com ja van fer la meitat dels seus electors en les darreres convocatòries.**

Ara que els de **la colla dels cinc del porró**, que és on descansa l'autonomia borbònica assenyada, ja han pactat no parlar de segons què per no trencar el pacte del 78, és hora de ser decidits. Cal llençar el sentimentalisme lligat a la política a la paperera de la història com astutament també ha sabut fer l'exextremista, i ara més dòcil, senyora Anna Gabriel per poder tornar a la seva pàtria.

Tot un exemple de l'autonomisme, en aquest cas el radical. Arriba el 12M i els autonomistes han de saber que no oblidem el seu pèssim comportament i la seva incapacitat per encarar les dificultats i els problemes seriosos del país.

“El país (Catalunya, imagino) se'ns està quedant a les mans”, deia solemnement, com ho acostuma a fer per allò del simbolisme, el senyor Jonqueres quan demanava 68 diputats per declarar la independència. És cert, a les seves mans!

El primer que hem de fer és apartar aquestes mans ni que sigui de l'administració regional com més aviat millor per deixar pas als qui venen al darrere amb força i sobretot amb més convicció i determinació. I sense hipocresia.